

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/37156 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, van 10 mei 2007 in het
geding tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 6 november 2003 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) geweigerd om appelland ambtshalve een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen.

Bij besluit van 5 juli 2006 heeft de minister het daartegen door appelland gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 10 mei 2007, verzonden op 15 mei 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, (hierna: de rechtbank) het daartegen door appelland ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appelland bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 11 juni 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 5 juli 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 85, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) bevat het hoger-beroepschrift in aanvulling op de in artikel 6:5, eerste lid, onderdeel d, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) gestelde eisen, één of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank of de voorzieningenrechter van de rechtbank.

Ingevolge het tweede lid van dat artikel omschrijft een grief het onderdeel van de uitspraak waarmee de indiener zich niet kan verenigen, alsmede de gronden waarop de indiener zich daarmee niet kan verenigen.

Ingevolge het derde lid wordt het hoger beroep niet-ontvankelijk verklaard, indien niet is voldaan aan het eerste of tweede lid, aan artikel 6:5 van de Awb of aan enig ander bij de wet gesteld vereiste voor het in behandeling nemen van het hoger beroep. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing.

2.2. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd, is deels een herhaling van in beroep naar voren gebrachte standpunten, waarop de rechtbank heeft beslist. Anderdeels is hetgeen appelland daarin heeft aangevoerd niet als zodanig in eerste aanleg naar voren gebracht. Uit artikel 85 van de Vw 2000 volgt dat de grieven in hoger beroep moeten blijven binnen de beoordeling van het bestreden besluit die de rechtbank heeft gegeven, dan wel, gezien de daartegen voor haar aangevoerde gronden en de door haar te verrichten ambtshalve beoordeling, behoorde te geven. Nu hetgeen is aangevoerd daaraan niet voldoet, is geen sprake van grieven, als in deze bepaling bedoeld. Het aldus aangevoerde kan daarom niet leiden tot vernietiging van de aangevallen uitspraak.

2.3. Het hoger beroep is, gelet op voormeld artikel 85, derde lid, van de Vw 2000, kennelijk niet-ontvankelijk.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

verklaart het hoger beroep niet-ontvankelijk.

Aldus vastgesteld door mr. D. Roemers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. J.J. Schuurman, ambtenaar van Staat.

w.g. Roemers
Lid van de enkelvoudige kamer

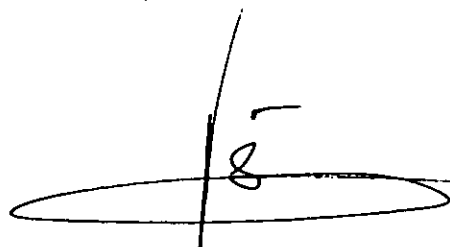
w.g. Schuurman
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 15 augustus 2007

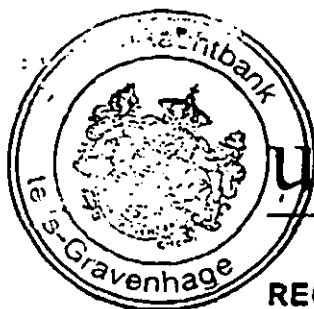
282-532.

Verzonden: 15 augustus 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line underneath.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

II
AFSCHRIFT

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Groningen
Sector Bestuursrecht
Vreemdelingenkamer

Zaaknummer: Awb 06/37156

Uitspraak in het geschil tussen:

geboren op
van gestelde Sudanese nationaliteit,
V-nummer:
eiser,
gemachtigde: mr. H.A. Jeurig, advocaat te Zuidhorn,

en

DE STAATSECRETARIS VAN JUSTITIE,

voorheen de Ministerie van Justitie, daarvoor de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
verweerder,
gemachtigde: mr. J.C. Aan 't Goor, ambtenaar ten departemente.

1. Ontstaan en loop van het geding

1.1. Op 6 januari 2001 heeft eiser een aanvraag om toelating als vluchteling gedaan. Deze aanvraag is door verweerder afgewezen bij beschikking van 19 februari 2002. Een door eiser hiertegen ingesteld beroep is door de rechtbank bij uitspraak van 14 november 2003 ongegrond verklaard. Deze uitspraak is in kracht van gewijsde gegaan.

1.2. Bij beschikking van 6 november 2003 heeft verweerder ambtshalve beslist dat eiser evenmin in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking "verblijf als alleenstaande minderjarige asielzoeker".

1.3. Eiser heeft daartegen op 3 december 2003 een inleidend bezwaarschrift ingediend en op 10 februari 2004 gronden van beroep bij de rechtbank ingediend. Deze gronden van beroep zijn door de rechtbank op 16 juni 2004 aan verweerder doorgestuurd als gronden van bezwaar. Bij beschikking van 5 juli 2006 heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard, nadat een eerdere beschikking op bezwaar van 6 april 2005 door verweerder was ingetrokken. Eiser is voorafgaand aan de beschikking op bezwaar van 5 juli 2006 door een ambtelijke commissie gehoord.

1.4. Bij beroepschrift van 2 augustus 2006 heeft eiser tegen de hiervoor genoemde

beschikking op nader aan te voeren gronden beroep ingesteld bij de rechtbank. De gronden van beroep zijn op 2 oktober 2006 ingediend.

1.5. Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken aan de rechtbank toegezonden. De griffier heeft de van verweerder ontvangen stukken aan eiser toegezonden en hem in de gelegenheid gesteld nadere gegevens te verstrekken. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

1.6. Het beroep is behandeld ter openbare zitting van de rechtbank van 30 maart 2007. Eiser en zijn gemachtigde zijn met kennisgeving niet verschenen. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2. Rechtsoverwegingen

Feiten en standpunten van partijen

2.1. Verweerder heeft de onderhavige verblijfsvergunning geweigerd omdat eiser zijn gestelde nationaliteit niet aannemelijk heeft gemaakt, waardoor onderzoek naar de vraag of adequate opvang aanwezig is in het land van herkomst niet mogelijk is. Verweerder heeft gewezen op het feit dat door de rechtbank bij uitspraak van 14 november 2003 is overwogen dat aan de door eiser gestelde Sudanese afkomst, gelet op de uitgevoerde taalanalyse, geen geloof kan worden gehecht.

Eiser heeft in bezwaar weliswaar een (kopie van een) geboorteakte overgelegd, maar een dergelijk document geldt niet als identiteitsbewijs. Verweerder verwerpt de stelling van eiser dat hij onder het (gunstiger) beleid, zoals dat gold tot 4 januari 2001, zou vallen. Eisers aanvraag dateert immers van 6 januari 2001. Verweerder heeft voorts geen aanleiding gezien toepassing te geven aan het bepaalde in artikel 4:84 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb). Verweerder acht de door eiser naar voren gebrachte omstandigheden niet van bijzondere hardheid.

2.2. Eiser heeft naar voren gebracht dat hij wel degelijk afkomstig is uit Sudan en dit met het overleggen van een geboorteakte ook voldoende heeft aangetoond. Eiser vindt het op de weg van verweerder liggen om de overgelegde geboorteakte op authenticiteit te onderzoeken. Eiser vindt voorts dat hetgeen de rechtbank heeft overwogen in de uitspraak van 14 november 2003 niet als vaststaand kan worden aangenomen, aangezien eiser nadien een geboorteakte heeft overgelegd en zijn identiteit en nationaliteit meer dan aannemelijk heeft gemaakt. Eiser is voorts van mening dat, nu hij zich op 30 december 2000 voor het eerst heeft gemeld, zijn aanvraag aan het oude, gunstiger, beleid had moeten worden getoetst. Tenslotte is eiser van mening dat hetgeen hij heeft aangevoerd in combinatie met het feit dat hij is geïntegreerd in Nederland maakt dat het van bijzondere hardheid is om de onderhavige verblijfsvergunning te weigeren.

Beoordeling van het beroep

2.3. In dit geding dient de rechtbank te beoordelen of verweerder terecht geweigerd heeft eiser in aanmerking te brengen voor een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking "verblijf als alleenstaande minderjarige asielzoeker".

2.4. De rechtbank overweegt dienaangaande als volgt.

Zaaknummer: Awb 06/37156

blad 3

Gelet op de gedingstukken en tevens de uitspraak van de rechtbank van 14 november 2003, moet er allereerst van worden uitgegaan dat eiser op 6 januari 2001 een asielaanvraag heeft gedaan. Dat hij zich mogelijk eerder dan die datum bij de autoriteiten heeft gemeld, betekent niet dat het beleid dat verweerder tot 4 januari 2001 voerde daarmee op hem van toepassing is, aangezien slechts indien de asielaanvraag is ingediend voor 4 januari 2001 het oude beleid van toepassing blijft. Verweerder heeft dan ook terecht het nadien geldende beleid toegepast. De rechtbank ziet zich gesteld voor de vraag of er bijzondere redenen zijn om de formele rechtskracht te doorbreken. Deze vraag moet ontkennend worden beantwoord.

Nu in rechte vaststaat dat eiser niet aannemelijk heeft gemaakt afkomstig te zijn uit Sudan, moet verweerders standpunt dat eiser daarmee een onderzoek naar adequate opvang heeft gefrustreerd juist worden geacht. De ingebrachte geboorteakte is geen rechtsgeldig identiteitsdocument. Er is derhalve geen reden om de eerdere conclusie met betrekking tot de nationaliteit van eiser te betwijfelen.

2.5. Niet is gebleken van bijzondere omstandigheden op grond waarvan verweerder in het onderhavige geval ten gunste van eiser van het ter zake gevoerde beleid had dienen af te wijken. De door eiser genoemde omstandigheden zijn daartoe onvoldoende. Verweerder heeft zich derhalve in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat eiser niet voor verlening van de gevraagde verblijfsvergunning in aanmerking komt.

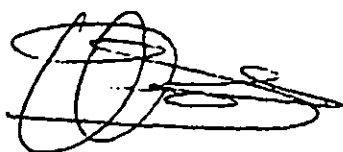
2.6. Het beroep is derhalve ongegrond.

2.7. Voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken, bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gegeven door mr. H.C.P. Venema en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van mr. M.H. Bolhuis als griffier op 10 mei 2007.

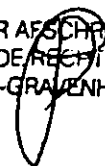

Tegen de uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Ingevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift, in aanvulling op de vereisten gesteld in artikel 6:5 Algemene wet bestuursrecht, één of meer grieven tegen de uitspraak bevatten. Artikel 6:6 is niet van toepassing.

Afschrift verzonden:

15 MEI 2007

VOOR AFSCHRIJFT CONFORM DE GRIFFIER
VAN DE RECHTBANK
TE 'S-GRAVENHAGE

H

ir H.A. Jeuring
hoofdaat

mw G.J. Groot Wassink
chef de bureau

Hoofdstraat 41
Zuidhorn

postadres: Postbus 104
9800 AC Zuidhorn

T 0594 - 50 30 55
F 0594 - 50 42 69

E az@kpn-officedsl.nl

ADVOCATENKANTOOR ZUIDHORN

per telefax (070 - 365 13 80) en per gewone post verzonden

Afdeling Bestuursrechtspraak
van de Raad van State
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
3444	B 11 JUN 2007
ZAANKR.	3979
AAN:	VI 379
BEHANDELD: DD:	PAR:

Nika
(a)

Zuidhorn, 11 juni 2007
inzake : /RvS
Uw ref. :
bijlagen :

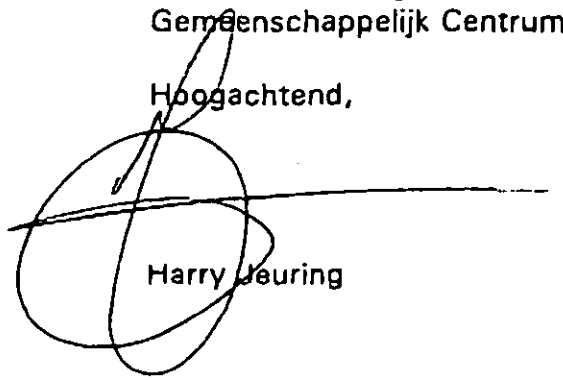
Geachte heer, mevrouw,

Bijgaand zend ik u het hoger beroepschrift in bovenvermelde zaak met het verzoek deze in behandeling te nemen.

Per gewone post wordt u het hoger beroepschrift in tweevoud toegezonden.

Een afschrift van het hoger beroepschrift is verzonden naar de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, Immigratie- en Naturalisatiedienst, Gemeenschappelijk Centrum Procesvertegenwoordiging, te Zwolle.

Hoogachtend,

Harry Jeuring

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
11 JUN 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Afdeling Bestuursrechtspraak
van de Raad van State
hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-GRAVENHAGE

HOGER BEROEPSCHRIFT

Geeft eerbiedig te kennen:

geboren op , van Sudanese nationaliteit,
justitienummer , v-nr: , verder te noemen:
appellant, te dezer zake uitdrukkelijk woonplaats kiezende te Zuidhorn,
aan de Hoofdstraat 41 (postbus 104, 9800 AC) ten kantore van de
advocaat en procureur **mr H.A. Jeurling**, die hierbij verklaart door appellant
daartoe bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd tot het indienen van dit hoger
beroep.

Appellant kan zich niet verenigen met de uitspraak van de Arrondisse-
mentsrechtbank te 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, d.d. 10
mei 2007, verzonden op 15 mei 2007, gegeven in de zaak met het
nummer Awb 06/37156, met **DE STAATSECRETARIS VAN JUSTITIE** te
's-Gravenhage als verweerder. (prod. 1) In deze uitspraak wordt het be-
roepschrift van 2 augustus 2006 ongegrond verklaard.

Appellant wenst de navolgende grieven aan te voeren.

Grief 1:

Ten onrechte oordeelt de rechtbank dat verweerder terecht heeft mogen
uitgaan van de datum van 6 januari 2001, zijnde de datum waarop
appellant in de gelegenheid is gesteld zijn asielaanvraag in te dienen.

Toelichting:

Zoals ondermeer blijkt uit het rapport van eerste gehoor van 8 januari
2001, heeft appellant zich op 30 december 2000 voor het eerst gemeld bij
verweerder in de plaats Zevenaar. Hierbij is door appellant aangegeven dat
hij een asielverzoek wenst in te dienen. Aan dit feit wordt niet getwijfeld.

Mr H.A. Jeurling
advocaat
mw G.J. Groot Wassink
chef de bureau

Hoofdstraat 41
Zuidhorn

postadres: Postbus 104
9800 AC Zuidhorn

T 0594 - 50 30 55
F 0594 - 50 42 69

E az@kpn-officedsl.nl

ADVOCATENKANTOOR ZUIDHORN

inzake: Kowa/RvS datum: 11 juni 2007

Nadien is appellant in het aanmeldcentrum te Ter Apel op 6 januari 2001 in de gelegenheid gesteld daadwerkelijk de aanvraag in te dienen.

De reden waarom de datum van aanvraag van belang is, is gelegen in het feit dat met ingang van 4 januari 2001 een ander beleid is gaan gelden voor alleenstaande minderjarige vreemdelingen. Het verschil in beleid van voor en na 4 januari 2001 is met name dat na 4 januari 2001 een alleenstaande vreemdeling enkel van een daartoe in het leven geroepen verblijfsvergunning kan krijgen tot aan het bereiken van het achttiende levensjaar. Voor 4 januari 2001 werd een minderjarige in het bezit gesteld van een dergelijke verblijfsvergunning voor de duur van drie jaar, ondanks het feit dat de vreemdeling in deze drie jaar meerderjarig werd.

Appellant is van mening dat verweerder, wetende dat het beleid met ingang van 4 januari 2001 zou gaan wijzigen, hem voor 4 januari 2001 in de gelegenheid had moeten stellen om een asielaanvraag in te dienen. Door dit niet te doen, wist, althans kon verweerder weten dat appellant hierdoor in een nadeliger positie zou komen te verkeren, temeer daar verweerder reeds op 30 december 2000 over de persoonsgegevens van appellant kon beschikken. Door dit niet te doen, heeft verweerder gehandeld in strijd met het rechtszekerheidsbeginsel. In dit kader wenst appellant op te merken dat verweerder rekenschap had moeten houden met de bekende beleidswijziging per 4 januari 2001, in die zin dat verweerder had moeten voorkomen dat hierdoor vreemdelingen zouden worden gedupeerd. Hiermee zou ook alle schijn worden voorkomen dat verweerder bewust appellant eerst na 4 januari 2001 in de gelegenheid heeft gesteld om een asielaanvraag in te dienen.

Daarnaast had verweerder appellant niet mogen tegenwerpen dat hij eerst op 6 januari 2001 een asielaanvraag had ingediend en dat daarom het beleid van na 4 januari 2001 van toepassing is, maar had, juist omdat appellant zich op 30 december 2000 had gemeld, van de fictie moeten uitgaan dat de aanvraag was gelegen voor 4 januari 2001, dan wel had verweerder dan wel de rechtbank, op grond van bijzondere omstandigheden, het beleid zoals deze gold voor 4 januari 2001 moeten toepassen, en - voor zover nodig - de formele rechtskracht dienen te doorbreken.

Grief 2:

Ten onrechte oordeelt de rechtbank dat verweerder zich op het standpunt heeft mogen stellen dat appellant een onderzoek naar adequate opvang heeft gefrustreerd, nu er twijfel bestaat over de nationaliteit van appellant. Ten onrechte oordeelt de rechtbank dat de door appellant ingebrachte geboorteakte geen rechtsgeldig identiteitsdocument is.

inzake: Kowa/RvS datum: 11 juni 2007

Toelichting:

Ten aanzien dat de twijfel omtrent de nationaliteit van appellant, wordt door verweerder verwezen naar het rapport van taalanalyse van 4 oktober 2001, waaruit zou moeten blijken dat appellant niet eenduidig afkomstig is uit Soedan.

Nadien heeft appellant alles in het werk gesteld om op welke wijze dan ook zijn nationaliteit aan te tonen dan wel aannemelijk te maken. In Sudan is appellant nimmer in het bezit geweest van een identiteitsdocument. Het enige wat appellant heeft kunnen en weten te produceren is een geboorteakte. Het mag misschien dan geen identiteitsdocument zijn, echter hiermee is door appellant wel een zodanig begin gemaakt met het aanbieden van bewijs gericht tegen de uitslag van het genoemde rapport, dat verweerder en ook de rechtbank hier niet zo maar aan voorbij hadden mogen gaan. Verweerder had in deze moeten overgaan tot nader onderzoek van de geboorteakte. Verweerder heeft dit nagelaten, hetgeen door de rechtbank is overgenomen, reden waarom de bestreden uitspraak dient te worden vernietigd.

Omdat is nagelaten de door appellant overgelegde geboorteakte nader te onderzoeken, kan niet op voorhand worden uitgegaan van het feit dat appellant zijn nationaliteit niet aannemelijk heeft gemaakt. Het is daarom dat, zolang dit onderzoek nog niet heeft plaatsgevonden, niet kan worden gesteld dat appellant het onderzoek naar opvangmogelijkheden in het land van herkomst heeft gefrustreerd.

REDENEN WAAROM:

Appellant zich wendt tot Uw Raad met het eerbiedig verzoek de uitspraak van de Rechtbank te 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, d.d. 15 mei 2007 te vernietigen.

Zuidhorn, 11 juni 2007

voor appelland,

H.A. Jeurling
gevolmachtigde